

i den rigtige Retning, og det er mit Haab, at naar vi komme ud paa Valgtribunerne, vil denne Sag ikke faa Flertal derude, men at det saa vil vise sig, at det danske Folk ikke har ligesaa let ved at skifte Mening og Standpunkt, som adskillige her i Salen og Regeringen have haft, og det er mit Haab, at der vil komme et Flertal mod de efter vor Mening uheldige Fæstningsforanstaltninger, som man nu er ved at gennemføre.

Til Slutning vil jeg gerne sige et Par Ord til det ærede Medlem fra Maribo (Chr. Reventlow). Han holdt jo forleden Dag en længere Tale; han var inde paa mange Spørgsmaal, og han beskæftigede sig jo blandt andet ogsaa med det Forslag, som Socialdemokratiet har stillet. Det var ikke noget særlig vægtigt Indlæg i denne Sag, og jeg synes heller ikke, det var noget særlig alvorligt Indlæg; i det hele tror jeg, det ærede Medlem — ja, jeg kan vel neppe bruge det rette Udtryk af Hensyn til den parlamentariske Orden her i Tinget, men det virkede i hvert Fald saaledes paa mig, at jeg tænkte ved mig selv, at det ærede Medlem burde læse, hvad det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) udtalte forleden om de unge Sekondløjtnanter. Jeg skal sige, hvad det var, det ærede Medlem fra Frederiksværk sagde; han udtalte, at nogle af dem af ungdommeligt Overmod tillod sig at optræde med noget for megen Selvtillid og maaske ogsaa af og til paa en udfordrende Maade. Jeg synes, at det passede saa fortræffeligt paa det ærede Medlem, der, saa vidt jeg ved, ogsaa en Gang har været Sekondløjtnant. Jeg vil, som sagt, meget anbefale ham at læse over paa, hvad det ærede Medlem fra Frederiksværk sagde, og tage godt ved Lære. Jeg ved meget godt, at han i Aarenes Løb er avanceret til at blive General for det politiske Parti her i Salen, der hedder Partiet Reventlow; men han har alligevel ikke aldeles glemt adskilligt fra den Tid, han var Sekondløjtnant. Jeg tror dog, det vilde klæde ham, om han lagde nogle af Sekondløjtnantsnykkerne af, og derfor tilraader jeg ham med Omtanke at læse over paa, hvad det ærede Medlem fra Frederiksværk sagde forleden.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Folketingsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Chr. Reventlow: Jeg skal gøre det ærede Medlem (Wilmann) opmærksom paa,

at naar de Udtalelser, jeg forleden Dag fremkom med, vakte nogen Latter her i Tinget, var det ikke min Skyld, men det var Emnets Skyld; det var den almindelige Forevisning af det ærede Medlems Standpunkt, der vakte denne Latter. Med Hensyn til Udtalelsen om Løjtnanten og Generalen skal jeg blot sige, at det ærede Medlem skal ikke være misundelig.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Folketingsmanden for Københavns Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wilmann: Jeg erkender, at naar man staar i et større Parti, har det maaske sine Vanskeligheder at blive General. Naar man selv er ganske ene Medlem af et Parti, kan man jo med største Lethed blive baade General og Ordfører, og det er jo en stor Behagelighed, det ærede Medlem har i sit Parti, der er for øvrigt heller ingen, der misunder ham det.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Folketingsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Chr. Reventlow: Ja, den sidste Bemærkning var nødvendig. Efter at det ærede Medlem har udtalt, at jeg havde lutter Behageligheder i mit Parti, skulde man tro, at han havde haft det meget ubehageligt i sit.

Bluhme: Da det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) for nogle Aar siden dannede sit Ministerium, gik jeg ind i hans Parti, men jeg sagde allerede den Gang, at jeg haabede at kunne blive ved at følge ham, men jeg gik ikke længere end til Københavns Befæstning, den gik jeg aldrig med til. Af hvad der i disse Dage er sagt her i Tinget, har jeg ikke kunnet blive overbevist om, at jeg har set fejl. Jeg beklager, at de Mænd, som staa i Spidsen for Regeringen, først det ærede Medlem fra Ringkøbing og nu den nuværende Konseilspræsident, saa stærkt have ændret deres Syn. Jeg har med Glæde set og fulgt det ærede Medlem fra Ringkøbing i den Tid, han som Konseilspræsident har ført os frem i vor Lovgivning til frisindede Reformere, Reformere, som i mange Retninger stille vort Land forrest blandt de civiliserede Nationer. Jeg har altid med Glæde hørt ham udtale sig varmt og patriotisk i alt, hvad der angik vort Folk og Fædreland, en Varme, som selvfølgelig